

«ТАСДИҚ МЕКУНАМ»
ректори МДТ-и «Донишгоҳи
давлатии Хучанд ба номи
академик Бобочон Ғафуров»,
профессор Усмоизода Аюб Ислои
«16» октябри соли 2023

**ХУЛОСАИ
КАФЕДРАИ ЗАБОНИ ТОЧИКИИ
МУАССИСАИ ДАВЛАТИИ ТАЪЛИМИИ
«ДОНИШГОҲИ ДАВЛАТИИ ХУЧАНД БА НОМИ АКАДЕМИК
БОБОЧОН ҒАФУРОВ»**

Диссертатсияи Курғанов Зоҳид Дехканович таҳти унвони «Таҳқиқи муқоисавӣ-таърихӣи унсурҳои ёвари сервизифаи осори садаҳои X-XIII бо даврони муосир» барои дарёфти дараҷаи илмӣи доктори илмҳои филологӣ аз рӯйи ихтисоси 10.02.00-Забоншиносӣ (10.02.20-Забоншиносии муқоисавӣ-таърихӣ, қиёсӣ ва муқобилавӣ) дар кафедраи забони тоҷикии факултети филологияи тоҷики Муассисаи давлатии таълимии «Донишгоҳи давлатии Хучанд ба номи академик Бобочон Ғафуров» ба анҷом расидааст.

Курғанов Зоҳид Дехканович соли 2006-ум факултети филологияи тоҷики Донишгоҳи давлатии Хучанд ба номи академик Бобочон Ғафуровро бо ихтисоси филолог, омӯзгори забон ва адабиёти тоҷик хатм намудааст.

Солҳои 2006-2009-ум дар шӯбаи аспирантураи ҳамин Донишгоҳ ба ҳайси аспирант таҳсил кард. Дар ин фосила аз рӯйи мавзӯи «Муродифоти ашъори Фарзона» зери роҳбарии доктори илмҳои филологӣ, профессор А.А. Ҳасанов (Ҳасанзода) ба пажӯҳишоти илмӣ машғул шуда, санаи 8-уми декабри соли 2009-ум онро дифоъ намуд. Ҳамзамон солҳои таҳсил дар аспирантураи Донишгоҳ (солҳои 2006-2009-ум) сазовори стипендияи раиси вилояти Суғд ва Ҷоизаи Идораи кор бо ҷавонон, варзиш ва сайёҳии вилояти Суғд гардид.

Аз соли 2009-ум то имрӯз дар вазифаҳои муаллим, сармуаллим, дотсенти кафедраи забони тоҷикии факултети филологияи тоҷик фаъолият дорад.

Мушовири илмӣ: Ҳасанзода Абдучамол Ашраф – доктори илмҳои филологӣ, профессори кафедраи забони тоҷикии факултети филологияи тоҷики Муассисаи давлатии таълимии «Донишгоҳи давлатии Хучанд ба номи академик Бобочон Ғафуров».

Мавзуи диссертатсия дар Шурои олимони Муассисаи давлатии таълимии «Донишгоҳи давлатии Хучанд ба номи академик Бобочон Ғафуров» санаи 26.03.2015, қарори №10 тасдиқ карда шуда ва санаи 25.05.2023, қарори №11 ба унвони мавзӯ тағйирот ворид гардидааст.

Дар рафти муҳокимаи диссертатсия хулосаи зерин қабул гардид:

Рисолаи доктории Курғанов Зоҳид Дехканович таҳқиқоти комили анҷомёфтаи илмӣ маҳсуб меёбад, ки аз арзишҳои муҳимми назарию амалӣ ва навгонии илмӣ бархурдор мебошад. Аҳамияти мавзуи рисола дар он зоҳир мешавад, ки ба омӯзиш, баррасӣ, таҳқиқ ва муайян кардани аҳамияту арзиши унсурҳои ёвари сервазифа, ки дар заминаи осори хаттии қарнҳои X-XIII ва даври муосир таълиф гардидааст, бахшида шудааст. Аз ин рӯ, кӯшиш ба харҷ рафтааст, ки дараҷаи қорбурди ин гуна захираҳои сарфию нахви забон дар даври мухталиф: форсии бостон, миёна, садаҳои X-XIII ва даври муосир нишон дода шуда, раванди тадриҷии афзоиш ва сабабҳои истифодаи он инъикос гардад.

Ҳадафи меҳвари таҳқиқ, пеш аз ҳама, нишон додани таърихи қорбурди унсурҳои ёвар ба вазифаҳои мухталиф буда, ошкор намудани сабабҳои ба чунин вижагӣ доро гардидани ин гурӯҳи аносири сарфию нахви забони ниёгон аст.

Қиёси унсурҳои ёвар дар ду даврон: садаҳои X-XIII, аз як тараф, ва замони муосир, аз ҷониби дигар, муаллифро ба бардоште расонидааст, ки онҳо дар даври асримиёнагӣ назар ба имрӯза вазифаи бештареро бар уҳда доштаанд; дар муддати истифодаи наздик ба сеҳазорсолашон чунин захираҳои сарфию нахвӣ таҳаввулоти шакливу маъноиро пушти сар карда, вазифаашон тадриҷан вусъатнок гардидааст.

Дар диссертатсия нишон дода шудааст, ки бо таъсири омилҳои айниву зехнии забон як ҳиссаи муайяни унсурҳои ёвари сервазифа аз истеъмол хориҷ гардида, бар ивази онҳо минбаъд аз ҳисоби ҳиссаҳои номии нутқ силсилаи калони дигар зухур намудаанд.

Натиҷаҳои пажӯҳиш далел бар онанд, ки аз даври қуҳан сар карда, то замони дерин ин гуна унсурҳои ёвар дар таркиби ҷумла мавқеияти мухталиф дошта, гоҳ пеш аз калима, гоҳ пас аз он ва гоҳ дар ҳар ду мавқеъ ба қор рафта, маҳз ҳамин вижагии қорбурдашон боиси сервазифа гардиданашон шудааст.

Вуқуи таҳаввулоти сохторӣ дар забони ниёгон боиси ривочи теъдоди унсурҳои ёвар, ба хусус пешояндҳо гардида, сабаби бар дӯши онҳо воғузур шудани вазифаҳои мухталифи васлкунанда гардидааст.

Ба ҷуз пешояндҳову пасоянди «-ро» дар даври Сосониён қолабҳои пешояндиву пасояндӣ зухур карда, теъдоди онҳо дар садаҳои X-XIII рӯ

ба афзоиш овард ва имрӯз ҳиссае аз онҳо ба он шакли бостонияшон матрук гардиданд.

Аҳаммияти назариявӣ ва илмию амалии тадқиқот. Аҳаммияти назариявии таҳқиқ дар он зоҳир мешавад, ки бори нахуст дар забоншиносии тоҷик корбурди унсурҳои ёвари сервазифа аз ҷиҳати муқоисавӣ-таърихӣ ва қиёсӣ мавриди таҳқиқи густарда қарор гирифта, чараёни ба таҳаввулоти шакливу маъноӣ дучоргардии онҳо дар заминаи маводи фаровони фактологӣ аз даврони мухталифи инкишофи забони форсӣ-тоҷикӣ гирдомада ошкор карда шудааст.

Натиҷаҳои аз диссертатсия бадастомада барои комил гардидани маводи осори таҳқиқии марбут ба таърихи калимаҳои ёвар, ошкор шудани раванди таҳаввулоти онҳо мадад хоҳад расонид. Хулосаҳои таҳқиқро метавон дар таълиму тадриси курсҳои таҳассусӣ аз ҳар се даврони таърихи забони тоҷикӣ (бостон, миёна ва нав), фанҳои интихобии таърихи унсурҳои ёвари сервазифа ба кор бурд. Инчунин натиҷаву хулосаҳои диссертатсияро метавон дар таълифи васоити таълимӣ ва китобҳои дарсӣ аз таърихи забони тоҷикӣ истифода бурд. Он ҳамчунин ба магистрантону докторантон дар чараёни таълифи рисолаҳои магистриву доктор PhD мавриди баҳрабардорӣ қарор хоҳад гирифт.

Зимни тадқиқи диссертатсия пажуҳишу тадқиқоти забоншиносони ватанию хориҷӣ, ба монанди Ж. Лазар, С.Н. Соколов, В.С. Расторгуева, Е.К. Молчанова, В.А. Ефимов, И.К. Овчинникова, Е.Н. Шарова, Л.П. Смирнова, П.Н. Хонларӣ, М. Баҳор, Д.Т. Тоҷиев, М.Н. Қосимова, Д. Хочаев, Д. Саймиддинов, А.О. Ғаффоров, Р. Ҷӯраев, С. Ҳалимов, А. Каримов, Ш.З. Қориев, А. Ҳасанзода ва дигарон ба эътибор гирифта шудааст.

Навгони илми диссертатсия. Навгони илми таҳқиқ аз нуқоти зерин иборат мебошад:

-нахустин маротиба таърихи унсурҳои ёвари сервазифа ба риштаи таҳлил кашида шуда, онҳо бо забони адабии муосири тоҷикӣ қиёс карда шудаанд;

-маротибаи нахуст дар тули инкишофи сеҳазорсолаи забони тоҷикӣ чараёни майл кардани унсурҳои ёвар аз маҳдудвазифагӣ ба сервазифагӣ ошкор карда шуда, сабабҳои рухдоди чунин майлон бо зикри далелҳо баррасӣ гардидааст;

-дафъаи аввал дар мисоли корбурди унсурҳои ёвари сервазифа забону услуби назму насри садаҳои X-XIII ва даврони муосир ошкор карда шудааст;

-дафъаи якум корбурди пешояндҳои алоҳида дар вазифаи чанд пешоянди дигар ё пасоянду пайвандаку ҳиссаҷа баррасӣ гардида, тақдирӣ баъдии онҳо на танҳо бо шакли меъёрии забон, балки бо шакли шифоҳиву гуӣишияш ҳаллу фасл карда шудааст;

-бори нахуст сабабҳои яквазифагии қисме аз аносири ёвар ва сервазифагии ҳиссаи дигари онҳо нишон дода шуда, пайомади онҳо дар даврони ҳозира бо зикри далелҳои фаровон нишон дода шудааст.

Мақсади тадқиқот. Ҳадафи таҳқиқ нишон додани таърихи корбурди унсурҳои ёвар ба вазифаҳои мухталиф буда, ошкор намудани сабабҳои ба чунин вижагӣ доро гардидани ин гурӯҳи аносири сарфию нахвӣи забони ниёгон аст. Кӯшиш ба харҷ рафтааст, ки ба кадом таҳаввулоти шакливу маъноӣ дучоргардии чунин унсурҳои ёвар дар чараёни корбурдашон нишон дода шуда, умумияту тафовути онҳо бо ҳолати имрӯзаашон муайян карда шавад.

Вазифаҳои тадқиқот. Ҳаллу фасли масоили зерин меҳвари пажӯҳишро дар бар мегиранд:

-нишон додани замони оғози корбурди унсурҳои ёвар ба маънову вазифаи мухталиф;

-ошкор намудани сабабҳои аз даврони бостон ба баъд тадриҷан афзудани теъдод ва вазифаҳои унсурҳои ёвар;

-инъикос кардани мавридҳои ҳаммаъношавӣи унсурҳои ёвари сервазифа бо ҳамдигар;

-мушаххас намудани дараҷаи корбурди унсурҳои ёвар ба вазифаи вожаву таркибҳои дигари ёридиҳанда;

-нишон додани умумияту тафовути унсурҳои ёвари сервазифа дар осори садаҳои X-XIII ва даврони муосир;

-собит кардани сабабҳои аз сервазифагӣ ба камвазифагӣ майл намудани унсурҳои ёвар дар тули садаҳои X-XIII ва даврони минбаъда;

-нишон додани умумияту тафовути забони назму насри садаҳои X-XIII ва даврони муосир дар корбурди унсурҳои ёвари сервазифа;

-муайян намудани услуби хоссаи бархе адибони гузаштаву имрӯза дар истифодаи унсурҳои ёвари сервазифа.

Пажӯҳиш дар заминаи маводи гирдомада аз сангнавиштаҳои даврони Ҳахоманишӣу маъхазҳои аҳди Сомонӣ, осори манзуму мансури садаҳои X-XIII, сарчашмаҳои таърихиву ҷуғрофиву тиббии ин даврон, асарҳои дидактикӣу адабӣ ва бадеии қарнҳои X-XIII ва замони муосир – ҳулоса дар асоси беш аз навад манбаъ таълиф гардидааст.

Муаллиф масъалаҳои зеринро барои ҳимоя пешниҳод кардааст:

1. Дар муддати истифодаи наздик ба сеҳазорсолаашон унсурҳои ёвари сервазифа таҳаввулоти шакливу маъноиро пушти сар карда, дар

киёс бо замони бостон дар давраҳои миёнаву нав вазифаашон тадричан вусъатнок гардидааст. Агар дар сангнавиштаҳои даврони пешазмелодӣ корбурди ин гуна захираҳои сарфию нахвӣ танҳо дар иҷрои ду-се вазифа ба кор рафта бошанд, пас дар нахустасрҳои миёна ва даврони баъдӣ на танҳо дар доираи як ҳиссаи нутқ ба вазифаи чанд унсури ёвар гардиш кардаанд, балки боз дар иҷрои вазифаҳои ҳиссаҳои ёвари нутқи дигар низ мустаъмал шудаанд.

2. Аз даврони куҳан сар карда, то замони дерин ин гуна унсурҳои ёвар дар таркиби ҷумла мавқеияти мухталиф дошта, гоҳ пеш аз калима, гоҳ пас аз он ва гоҳ дар ҳар ду мавқеъ ба кор рафта, маҳз ҳамин вижагии корбурдашон боиси сервазифа гардиданашон шудааст.

3. Дар оғоз дастае аз чунин унсурҳои ёвар дар вазифаи пешванду пешоянду пасоянд истифода гардида, баъдан ба ҷуз чунин вазоиф инчунин дар мақоми пайвандаку ҳиссача, ҳатто бандаки изофӣ низ гардиш пайдо карданд.

4. Чунин вожаву таркибҳои осори хаттии қарнҳои X-XIII-ро аз лиҳози дараҷаи корбасташон ба ду гурӯҳ: камистеъмол ва серистеъмол ва аз нигоҳи шакли корбурдашон ба якмувозиву сермувозӣ метавон дастабандӣ кард.

5. Пешояндҳои номӣ ва таркибии номии изофӣ дар осори садаҳои X-XIII дар оғоз аз ҳисоби вожаҳои аслии тоҷикӣ афзуда бошанд, пас, баъдан дар радифи ин гуна захираҳои луғавӣ калимаҳои иқтибосӣ низ дар ташаккули онҳо ҳиссагузори карда, имрӯз низ ба ҳайси захираҳои зарурии сарфию нахвӣ маъмул ҳастанд.

6. Ба ҷуз пешояндҳову пасоянди «-ро» дар даврони Сосониён қолабҳои пешояндиву пасояндӣ зӯҳур карда, теъдоди онҳо дар садаҳои X-XIII рӯ ба афзоиш овард ва имрӯз ҳиссае аз онҳо ба он шакли бостонияшон матрук гардиданд, бархе дар забони адабии тоҷикӣ ва иддаи дигар дар ғӯйишҳои тоҷикӣ дар шаклҳои ба худ хос пойдор мондаанд.

7. Дар осори қарнҳои мавриди таҳлил бар ивази пайвандакҳои алоҳида ба кор рафтани баъзе пешояндҳо ва, баръакс, пайвандакҳо ба ҷойи пешояндҳои муайян ҳодисаи маъмулӣ будааст, вале чунин хусусияти онҳо дар даврони муосир кам андар кам ба мушоҳида мерасад.

Мухтавои мавзӯи диссертатсия дар 17 мақолаи илмӣ, ки дар маҷаллаҳои тақризшавандаи ҚОА-и назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ва ҚОА-и Вазорати маориф ва илми Федератсияи Россия ба таъб расидаанд, инъикос ёфтааст:

[1-М] Курганов, З.Д. Мавқеи як пасоянди сервазифа дар осори садаҳои X-XIII [Матн] // Номаи донишгоҳ (силсилаи илмҳои гуманитарӣ ва ҷомеашиносӣ) / З.Д. Курганов. – Хучанд, 2017. - №1 (50). – С.144-149.

[2-М] Курганов, З.Д. Вусъати вазифаҳои ҳиссаҳои номустақили нутқ дар асри XIII (дар заминаи «Гулистон» - и Саъдӣ) [Матн] // Ахбори ДДҲБСТ (силсилаи илмҳои гуманитарӣ) / З.Д. Курганов. – Хучанд, 2018. - №1 (74). – С.110-116.

[3-М] Курганов, З.Д. Як усули хосаи баёни «Таърихи Байҳақӣ» (дар заминаи унсурҳои ёвари сервазифа) [Матн] // Номаи донишгоҳ (силсилаи илмҳои гуманитарӣ ва ҷомеашиносӣ) / З.Д. Курганов. – Хучанд, 2018. - №2 (55). – С.177-183.

[4-М] Курганов, З.Д. Як вазифаи муҳими пайвандакҳо дар осори садаҳои X-XIII [Матн] // Ахбори ДДҲБСТ (силсилаи илмҳои гуманитарӣ) / З.Д. Курганов. – Хучанд, 2018. - №3 (76). – С.129-134.

[5-М] Курганов, З.Д. Вазифа ва маъноҳои пешоянду пайвандакҳо дар «Маснавии маънавӣ»-и Чалолуддини Румӣ [Матн] // Ахбори ДДҲБСТ (силсилаи илмҳои гуманитарӣ) / З.Д. Курганов. – Хучанд, 2019. - №4 (81). – С.96-104.

[6-М] Курганов, З.Д. Робитаи аносири ёвари сервазифаи осори садаҳои X-XIII бо гӯйишҳои ҷанубии забони тоҷикӣ [Матн] // Ахбори ДДҲБСТ (силсилаи илмҳои гуманитарӣ) / З.Д. Курганов. – Хучанд, 2020. - №1 (82). – С.150-156.

[7-М] Курганов, З.Д. Вижагиҳои корбурди баъзе аз хиссаҷаҳо дар осори адабиёти форсии тоҷикии садаҳои X-XIII [Матн] // Ахбори ДДҲБСТ (силсилаи илмҳои гуманитарӣ) / З.Д. Курганов. – Хучанд, 2020. - №3 (84). – С.121-128.

[8-М] Курганов, З.Д. Таҳаввулоти сохтори пешояндҳо дар забонҳои аҳди бостон ва миёна [Матн] // Паёми Донишгоҳи омӯзгорӣ / З.Д. Курганов. – Душанбе, 2020. - №3 (86). – С.49-54.

[9-М] Курганов, З.Д. Таҳаввулоти маъноии пешоянди «аз» дар забони тоҷикӣ [Матн] // Паёми Донишгоҳи омӯзгорӣ / З.Д. Курганов. – Душанбе, 2020. - №6 (89). – С.30-35.

[10-М] Курганов, З.Д. Ҳодисаи хазфи унсурҳои ёвари сервазифа дар осори садаҳои X-XIII [Матн] // Ахбори ДДҲБСТ (силсилаи илмҳои гуманитарӣ) / З. Курганов. – Хучанд, 2021. - №1 (86). – С.104-114.

[11-М] Курганов, З.Д. Мухтасаре аз таърихи тадқиқи пешояндҳо дар забони тоҷикӣ [Матн] // Паёми Донишгоҳи давлатии Бохтар ба номи

Носири Хусрав (силсилаи илмҳои гуманитарӣ ва иқтисодӣ) / З.Д. Курғанов. – Бохтар, 2021. - №1/1 (83). – С.74-76.

[12-М] Курғанов, З.Д. Андешаҳо оид ба вазифаҳои пайвандаки «ва» дар «Гулистон»-и Саъдӣ [Матн] // Паёми Донишгоҳи давлатии Бохтар ба номи Носири Хусрав (силсилаи илмҳои гуманитарӣ ва иқтисодӣ) / З.Д. Курғанов. – Бохтар, 2021. - №1/2 (86). – С.29-32.

[13-М] Курғанов, З.Д. Тобишҳои маъноии пешояндҳои номӣ дар ашъори Рӯдакӣ ва ҳамасрони ӯ [Матн] // Паёми Донишгоҳи миллии Тоҷикистон / З.Д. Курғанов. – Душанбе, 2022. - №3. – С.68-74.

[14-М] Курғанов, З.Д. Мухтасаре аз хусуси сайри таърихии вожаи «ки» [Матн] // Ахбори ДДХБСТ (силсилаи илмҳои гуманитарӣ) / З.Д. Курғанов. – Хучанд, 2022. - №3 (92). – С.102-111 (Бо ҳаммуаллифии профессор А. Ҳасанзода).

[15-М] Курғанов, З.Д. Муқоисаи ду маъноии грамматикӣ унсурҳои ёвари сервазифа дар осори садаҳои X-XIII ва давраи муосир [Матн] // Паёми Донишгоҳи миллии Тоҷикистон / З.Д. Курғанов. – Душанбе, 2023. - №3. – С.66-75.

[16-М] Курғанов, З.Д. Муқоисаи маонӣ ва вазифаҳои пешоянди «ба» дар осори садаҳои X-XIII ва давраи муосир [Матн] // Паёми Донишгоҳи давлатии Данғара / З.Д. Курғанов. – Данғара, 2023. - №1(23). – С.318-326 с.

[17-М] Курғанов, З.Д. Муқоисаи маонӣ ва вазифаҳои пайвандаки «агар» дар осори садаҳои X-XIII ва давраи муосир [Матн] // Ахбори ДДХБСТ (силсилаи илмҳои гуманитарӣ) / З.Д. Курғанов. – Хучанд, 2023. - №2 (95). – С.105-112.

Диссертатсия кори илмӣ ба анҷомрасида буда, барои дарёфти дараҷаи илмӣ доктори илмҳои филологӣ аз рӯйи ихтисоси 10.02.00-Забоншиносӣ (10.02.20-Забоншиносии муқоисавӣ-таърихӣ, қиёсӣ ва муқобилавӣ) ба ҳимоя тавсия мегардад.

Хулоса дар маҷлиси кафедраи забони тоҷикии факултети филологияи тоҷики Муассисаи давлатии таълимии «Донишгоҳи давлатии Хучанд ба номи академик Бобочон Ғафуров» қабул шудааст.

Кафедраи забони тоҷикии факултети филологияи тоҷики Муассисаи давлатии таълимии «Донишгоҳи давлатии Хучанд ба номи академик Бобочон Ғафуров» диссертатсияи Курғанов Зоҳид Дехкановичро кори илмӣ баанҷомрасида ва мубрам меҳисобад, ки дар сатҳи баланди илмию таҳқиқотӣ таълиф шуда, ба ҳама талаботи диссертатсионӣ ҷавобгӯ аст. Дар ин замина диссертатсияи мазкурро барои дифоъ аз рӯйи ихтисоси 10.02.00-Забоншиносӣ (10.02.20-Забоншиносии муқоисавӣ-

таърихӣ, киёсӣ ва муқобилавӣ) барои дарёфти дараҷаи илмии доктори илмҳои филологӣ тавсия менамояд.

Дар маҷлиси кафедра 4 доктори илмҳои филологӣ, профессорон Ваҳҳобов Толиб, Шокиров Туғрал, Ҳасанзода Абдучамол, Азимова Матлуба, 10 нафар номзади илмҳои филологӣ, дотсентон С.Ҳочиев, Н.Ҳикматуллоев, С.Ғаниева, М.Олимҷонов, С.Қўраева, С.Вайдуллозода, З.Абдуллоева, Ш.Раҳматов, М.Ҳоҷаева, Ҳ.Зоиров ва 2 нафар муаллими калон А.Қобилов, Н. Ҳусейнбоев иштирок доштанд.

Натиҷаи овоздиҳӣ: «тарафдор» - 16 нафар, «зид» - нест, «бетараф» - нест.

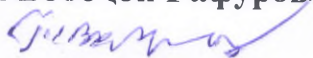
Суратчаласаи №3-юм аз 13-уми октябри соли 2023-юм.

Раисикунанда,

профессори кафедраи забоншиносӣ ва типологияи муқоисавии

МДТ-и «ДДХ ба номи академик Бобочон Ғафуров»,

доктори илмҳои филологӣ

Ваҳҳобов Толиб

Маълумот барои тамос:

Суроға: 735700, Ҷумҳурии Тоҷикистон,

вил. Суғд, ш. Хучанд, гузаргоҳи Б. Мавлонбеков, 1.

тел.: (+992) 92 703 82 66

E-mail: tvahhobov@mail.ru

Номзади илмҳои филологӣ, дотсент,

мудири кафедраи забони тоҷикӣ

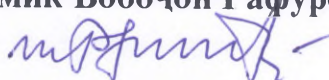

Олимҷонов Мўсо

Котиби чаласа, дотсенти кафедраи забони тоҷикии

МДТ-и «ДДХ ба номи академик Бобочон Ғафуров»,

номзади илмҳои филологӣ

Раҳматов Ш.А.

«Имзоҳои Ваҳҳобов Т., Олимҷонов М. ва Раҳматов Ш.А.-ро тасдиқ мекунам»:

Сардори раёсати кадр ва корҳои

махсуси МДТ-и «ДДХ ба номи

академик Бобочон Ғафуров»

Маълумот барои тамос:

Суроға: 735700, Ҷумҳурии Тоҷикистон,

ш. Хучанд, гузаргоҳи Б. Мавлонбеков, 1.

Тел.: (+992) 117070700

E-mail: n.ehson@mail.ru

Наврўзов Э.М.

«16» октябри соли 2023.